

Identifying Your *Tafkid* in this World

1) איכה רבה - פרשה א, אות ל

"דַּרְכֵי צִיּוֹן אֶבְלוֹת, מִבְּלֵי בָּאֵי מוֹעֵד" (איכה א, ד), א"ר הוּנָא הכל מבקשין תפקידן, מעשה בכלבא אחת כופרית שעלתה לראש הסלע ושימשה עם זכר, רבי אמי אמר אפילו ארזים מבקשין תפקידן, תדע לך שלא היו ארזים בבבל, וכשעלה נבוכדנצר לכאן, תלש ארזים מכאן ושתלן בבבל, וכשמת היו שמחים על מפלתו, הה"ד "גַּם בְּרוּשִׁים שָׁמְחוּ לָךְ, אַרְזֵי לְבָנוֹן" (ישעי' יד, ח), א"ר אבדימי דמן חיפה: אפילו דרכים מבקשין תפקידן, הה"ד "דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד", מבלי בורגנין מבלי בוליטין אין כתיב כאן, אלא מבלי באי מועד.

2) פירוש הגר"א על ספר יונה – פרק ד

כי טוב מותי מחיי. כמ"ש ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר הם חיים עדנה. ולכאורה שכבר מתו, וכן אשר הם חיים, ייתור דברים. אלא שר"ל שטובים הן המתים שכבר מתו ולא נצטרכו לבא בגלגול, מאותן שהן חיים עדנה שבאו בגלגול. ובזה מיושב דאמרו (נעיונין פ"ק) נמנו וגמרו טוב לאדם שלא נברא כו' עד יפשפש במעשיו. דקשה האין אפשר לומר שטוב יותר, א"כ למה נברא. ועוד עכשיו שנברא כו' קשה להולמו. ועוד מאי יפשפש כו', הל"ל יעבוד את ד' ויעשה טוב. אלא נראה דנחלקו בשוב אל הגלגול שני. שאלו אומרים טוב לו שנברא, כי בכל פעם הוא עושה מצות כמ"ש קצת מפרשים. ואלו אומרים טוב לו יותר אם הי' מתקן בגלגול ראשון ולא יצטרך בגלגול שני. וכן נמנו וגמרו כנ"ל, וזהו ושבח אני את המתים כו'. וקאמרי ועכשיו שנברא ע"כ לתקן מעשיו שמקדם, ולא בשביל מצות לעשות כי טוב לו כו' כנ"ל. וע"כ יראה עיקר לתקן במה שפשע מקדם כמ"ש אבוך במאי זהיר טפי כו'. והאין ידע מה שקלקל מקדם, יש ע"ז ב' סימנים. א' במה שנכשל בה בגלגול הזה הרבה פעמים, וע"ז אמרו יפשפש במעשיו באיזה נכשל. ב' באיזה עבירה נפשו חשקה לו מאוד לפי שהורגלה מקודם ונעשה טבע. ולכך יש בני אדם שחושקין בעבירה א' יותר וזה בעבירה אחרת, וע"ז אמרו יפשפש במעשיו, שיפשפש את מעשיו.

3) ליקוטי מוהר"ן – תורה ר"ח

[לשון רבנו, זכרנו לברכה] "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמְבַקֵּשׁ וְכוּ" (תהלים ל"ז) פְּרוּשׁ: מֵה שְׂרָשָׁעִים עוֹשִׂים יְסוּרִים לְצַדִּיקִים וְרוֹדְפִים אֶת הַצַּדִּיקִים זֶה סִבָּה מֵאֵת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ כִּדִּי שְׂיִתְבוּנָה הַצַּדִּיק וּיִפְשָׁפֵשׂ בְּמַעֲשָׂיו נִמְצָא שֶׁהָרָשָׁע הוּא כְּמוֹ צוּפָה כְּשׁוֹמֵר הָעִיר שֶׁנִּקְרָא צוּפָה כֵּן הָרָשָׁע הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַצַּדִּיק...

4) מדרגת האדם – אמרות משלים ופתגמים [בסוף הספר], עמ' רלד (הסבא מנובהרדוק זצ"ל)
חייב אדם לזרוע בכל מקום ולשים עין ביותר במקום שצומח.

5) Likkutei Dibburim – Volume 4, pg 19 (Rav Yosef Yitzchak Schneersohn Zy" a)

On a number of occasions we have recounted the words of the Alter Rebbe to a certain eminent chassid: "You are saying everything that you need; as to what you are needed for, you say nothing."

With these thirteen words [in Yiddish] the Alter Rebbe aroused and elicited within that chassid a quintessential light that utterly permeated him. As the early chassidim used to express it, "It permeated him so intensely that it ignited his toenails."

6) קהלת – פרק יא, פסוק ט

שְׁמַח בְּחֹרֶב בְּגִלְדוֹתֶיךָ וְיִטִּיבֶךָ לְבָבְךָ בְּיָמֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ וְהִלַּךְ בְּדַרְכֵי לְבָבְךָ וּבְמַרְאֵי עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל כָּל אֵלֶּה יִבְיָאֶךָ הָאֱלֹקִים בְּמִשְׁפָּט:

7) העמק דבר – פרשת בשלח, פרק טו, פסוק מא (ר' נפתלי צבי יהודה ברלין זצ"ל [נצי"ב])

...ונמצא פירוש והלך בדרכי לבך, לפי שאין הילוך עבודת ה' בתמידות של כל בני אדם שוין, זה עוסק בתורה ועמלה כל היום, וזה פורש עצמו לעבודה, וזה לגמילות חסדים, והכל לשם שמים, וגם בתורה עצמה אין כל דרך לימוד שוה, וגם במעשה המצות איתא בפרק כל כתבי [שבת קי"ח ב'] אבוך במאי זהיר טפי, והיה מר זהיר במצות שבת ומר במצות ציצית, והרי זה כדאיתא בירושלמי סוף פרק א' דקידושין כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריכין לו ימיו ונוחל את הארץ, אר"י ב"ר בון מי שייחד לו מצוה ולא עבר עליה מעולם, ובמכילתא פרשת בשלח תניא כל העושה מצוה אחת באמנה כו', ועי' משי"כ בספר דברים ו' א' ב' ג', וכן בגמ"ח אין כל העוסקים שוין בהליכות עולמם, ואם בא אדם לשאול איזהו דרך ישרה שיבור לו בדרך לימודו או במה להיות זהיר טפי, על זה אמר קהלת והלך בדרכי לבך, מה שלבו נמשך אחריו, ברור שמזלו חזי כי זה ענין טוב לפי כח נפשו...

8) דברים (עקב) – פרק י [ע"פ הספר הצדיק ר' שלמה – עמ' לב¹]

יב וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל, מָה ד' אֱלֹקֶיךָ שָׂאֵל מֵעַמְךָ: כִּי אִם לִירְאָה אֶת ד' אֱלֹקֶיךָ לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו, וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ, וְלַעֲבֹד אֶת ד' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ. יג לְשֹׁמֵר אֶת מִצְוֹת ד', וְאֶת חֻקֵּיךָ, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ.

9) שמחת מרדכי - קובץ מאמרי וחיזושי הגר"מ גיפטער זצ"ל – עמ' צו [אגרות משנת תרצ"ז]

הנה כבודו כותב שנית אודות שובי לביתי ואודות ענין "תכלית". בפעם זו מיחס כבודו את הטענות לדודתי, שתחי'. כמובן שאני עומד בדעתי ואיני נסוג אחור כלל וכלל. אבל הנני להאריך קצת במכתבי זה בענין זה של "תכלית".

קודם כל צריכה להיות ברורה ובהירה הידיעה אצל אדם שבכלל אין רק תכלית אחת בעולם, תכלית זו היא קרויה רצון ה' יתברך. מובן מאיליו שאי אפשר לשום

¹ ר' שלמה זלמן בלוק – תלמיד מובהק להחפץ חיים זצ"ל